

На основу члана 30. Закона о јавним медијским сервисима, члана 48. Статута ЈМУ РТС број 1816/16.12.2014., као и чланова 2. и 3. Пословника о раду ПО РТС број 15142/03.11.2006., Програмски одбор Радио -телевизије Србије, на својој 12. редовној седници одржаној дана 02.11. 2015. године, усвојио је следећи

ИЗВЕШТАЈ

Сходно Одлуци РТС број: 15101/16.04.2015. године, Програмски одбор РТС организовао је јавну расправу о програмском садржају Радио-телевизије Србије као јавног медијског сервиса и то у Нишу, дана 08.10.2015, у Суботици, дана 15.10.2015. и у Београду, дана 22.10.2015.

Учесници:

Осим грађана, на јавној расправи учествовали су представници РЕМ-а, представници националних савета националних мањина, представници Јавног сервиса Војводине, представници појединих државних институција, медијске асоцијације у Србији (УНС; НУНС; АНЕМ), представници средстава јавног информисања, националне агенције, локални новинари, представници академских заједница (Факултет политичких наука у Нишу и Београду, ФДУ у Београду и Филозофски факултет у Новом Саду, институти друштвених наука који се баве предметном темом), организације цивилног друштва које се баве људским правима (У Нишу: организације које се баве децентрализацијом, младима, социјалним питањима, предузетништвом, положајем жена у друштву, алтернативном културом, мањинским правима, заштитом животне средине, подстицањем грађанског активизма, ромским питањима, положајем жена, бесплатном правном помоћи грађанима, удружењима за економски опоравак, демократију, развој цивилног друштва, локалне самоуправе; У Суботици: организације које се баве развојем културе, грађанских вредности, женских права, грађански фондови и акције и друге невладине организације; У Београду: Фонд за политичку коректност, Београдски центар, Јуком, Кућа људских права, и др. као и организације за транспарентно друштво: све геј алијансе, организације инвалида, женске асоцијације, виктимолошка друштва, Кју клуб, Амити, представници верских заједница, едукативни центри и др.)

Директна интеракција са грађанима током Јавне расправе постигнута је и коментарисањем на Интернет порталу РТС-а и путем дописа електронском поштом (на сајту РТС-а рубрика под именом Јавна расправа, као и истоимена адреса електронске поште).

Анализирајући све изнете сугестије, предлоге и примедбе учесника одржане јавне расправе, Програмски одбор упућује овај извештај Управном одбору и генералном директору РТС-а заједно са следећим препорукама за унапређење аудио-визуелног програма и побољшање квалитета програмског садржаја и услуга РТС-а :

1. Да РТС као пружалац медијске услуге испуни своју обавезу у складу са чл. 66. Закона о електронским медијима по питању удела европских аудио-визуелних дела независних продуцентата од најмање 10% од укупног годишње објављеног програма, као и да у наступајућем периоду (не дужем од 5 година) сразмерно надокнади недостајући проценат, тако што ће сваке наредне године удео независних продукција повећавати за петину настале разлике између затеченог стања и онога што је минимална законска обавеза.

Учинити транспарентнијим процедуре везане за избор програма независних продукција и копродукција.

2. Неопходна је већа заступљеност образовно-научног, културно-уметничког, документарног, дечјег, музичког, верског, филмског и серијског програмског садржаја чији је удео далеко мањи и у диспропорцији је у односу на доминантни информативни програм, пре свега на Првом програму РТС-а.

На основу извештаја Службе за надзор и анализу РЕМ-а (Срђан Миљковић, медијски аналитичар) посматрајући укупно годишње време објављеног програма РТС-а, висок је удео информативног програма, поготово на Првом програму где вредности достижу око 60%.

Мониторинг истраживање Института за друштвене науке (др Јованка Матић) показује да у укупном годишњем времену емитовања Првог програма, удео образовно-научних, културно-уметничких, дечјих, верских садржаја а без реприза и ЕПП-а, износи свега 2,6% програма. Удео ових “специфичних програмских садржаја” на Другом програму јесте већи, али износи око 25%.

Анализом програмске шеме у 2015. години, од стране Новосадске новинарске школе (проф Дубравка Валић Недељковић, председница УО) готово половину програма чине информативни садржаји и то : информативни програм: 45%, дечји програм: 4%, забавни: 11%, спортски: 8%, култура: 5%, правосуђе: 4%, образовање: 3%, здравство: 2%, спољна политика: 3%....

Изнето више примедби грађана да је на програмима РТС-а превише политичког садржаја, грађани желе већу заступљеност научно-образовног програма, забавног, хумористичког, који готово да и не постоји, путописа, емисија о животињама...

3. Централне информативне вести обилују вестима-саопштењима (28% садржаја) и извештајима (49%), изјавама (10%), а мање су заступљене аналитичније форме, тзв. пакети (свега 4%), интервјуи (3%), репортаже (3%).

Оно што је од изузетне важности за јавне сервисе је повод за извештавање, оно што уредништво сматра да је важно послати као поруку јавног сервиса целом аудиторијуму. Ту је веома значајна медијска иницијатива која одражава уреднички печат а она је заступљена са свега 8%, у односу на актуелне догађаје од 81%.

4. Јавни сервис треба да има дијалог са онима који његове услуге користе.

Успоставити интерактивност, међузависност, добру узајамну информисаност. Размотрити могућност отварања једног сталног канала, сталног нивоа комуникације са грађанима као и израде истраживања о томе шта грађани очекују од РТС-а, каве су то њихове потребе које желе да буду задовољене.

Изнета идеја да јавни сервис уведе омбудсмана као посредника између новинара и публике, по узору на многе јавне сервисе у свету. Евентуално увести нешто налик на “Клуб пријатеља јавног сервиса” којим би се промовисала идеја јавног сервиса и преко кога би се могле организовати разноврсне акције у промоцији јавног сервиса као нове институције медијског система.

РТС треба да изнађе механизам полагања рачуна грађанима. На месечном нивоу грађанима као својим “власницима” треба да покаже којим темама се бавио, који су све актери били присутни у програмима, ко је колико времена био представљан.

5. Повећати број дебатних емисија, оних у којима се сучељавају различита становишта, у којима би релевантни актери у непосредном дијалогу размењивали аргументе о стварима од јавног интереса.

Дебатне емисије треба реализовати на начин да заиста буду дебатне. Оне су сада чисто политичке трибине, а постоје стручњаци који су позванији у односу на појединце, представнике политичких странака да се баве одређеним проблемима.

6. Увести већи број емисија на тему догађаја на светској сцени, фокус на међународним догађајима потпуно се изгубио - једном недељно на Другом програму.

7. Повећати број специјализованих емисија о економији и пословних емисија, не постоје емисије које ће обичном грађанину објаснити шта се на светској економској сцени догађа, као и шта се тачно догађа у нашем транзиционом друштву.

8. Променили модел “предизборног програма”, РТС се у време предизборне кампање претвара у мегафон изборних учесника, нема новинарског доприноса, нема аналитичког приступа ономе што се у кампањи догађа, РТС као медиј треба да објасни бирачима шта је ту ново, шта је ту право, у ком смислу се изборне платформе учесника међусобно разликују.

9. У већој мери задовољити програмске потребе националних мањина. У остваривању јавног интереса у сфери јавног информисања јавни сервис има обавезу да задовољи потребе националних мањина да прате одређене програмске целине и на свом матерњем језику/писму - ову обавезу РТС само условно испуњава.

РТС емисијом *Грађанин* није задовољио законску обавезу коју има према мањинама, она се пре свега бави животом у мултикултурним срединама и вредности које промовише су мултикултуралност и мултиконфесионалност, етничка и верска толеранција, док се свега 1/3 садржаја односи на догађаје из живота националних заједница; Изнета и примедба да се у емисији говорило и о мигрантима, а да националне мањине у Србији нису мигранти, већ припадници етничких заједница који вековима живе на овим просторима.

Размотрити могућност поновног емитовања дугогодишње полчасовне емисије *ТВ Журнал* укинута 1999. године, а која је извештавала на бугарском језику (истакнута напомена да је Бугарска национална мањина својевремено купила техничку опрему за дописништво РТС-а у Нишу, као и да је више лица са знањем бугарског језика запослено управо да би реализовало поменуту емисију).

Иако на РТС-у постоје емисије које говоре о ромској проблематици, углавном су заступљени догађаји која се тичу Рома у Војводини, али с обзиром на статистику да 27.000 Рома живи у Војводини, а у централној и јужној Србији 120.000, неопходна је већа заступљеност информација које се тичу положаја и статуса овог дела ромске заједнице.

Када се ради о језицима националних мањина који су у јавној употреби, с обзиром на то да смо мултијезичка, мултикултурална, мултинационална заједница, требало би тежити равноправној употреби језика и писма, на шта нас и закони обавезују, те размотрити могућности подизања стандарда на ниво да свако може говорити на свом матерњем језику, евентуалном употребом титла или на други пригодан начин.

Предлог да се на интернет страници РТС-а поставе линкови према националним саветима (којих је 19 у Србији).

У информативним емисијама, па и у самом *Дневнику*, требало би да постоје афирмативне вести, неки извештај о националној мањини, како би се на тај начин створила синергија већинског и мањинског дела друштва, државе. Неговати такође и културну баштину етничких заједница у Србији.

Сугестија да се као програмски садржаји независних (спољних) продукција емитују емисије на језику мањина а које би продуцирали национални савети, као и да

се размотри могућност успостављања пословно-програмске сарадње РТС-а као јавног сервиса и установа чији су оснивачи национални савети.

10. Неопходна већа заступљеност омладинског програма у садржајима РТС.

Размотрити евентуалну могућност да студенти новинарства реализују сопствене ауторске емисије, у сарадњи са искуснијим професионалним новинарима, програм би на тај начин био презентован из угла младих, а што би представљало добар подстицај за младе новинаре.

11. Смањити пристрасност информативног програма према власти. Централна републичка извршна власт има привилегован третман на РТС-у и то на неколико начина, они се најчешће појављују у живом говору, најдуже говоре и много чешће се приказују у позитивном него у негативном контексту (41 пут у позитивном, 8 пута у негативном). У релевантном узорку *Дневника* од 28 емисија, чак 30% укупног живог говора - 907 анализираних субјеката, припада представницима државе, а при томе најбројнији су представници централне извршне власти, док се судска и законодавна власт појављују са свега 2% у тих укупних 30%.

Информативне емисије као госте доводе политички пожељне тумаче друштвене стварности, један те исти круг људи појављује се у емисијама и унапред се зна или претпоставља по којој матрици ће говорити и шта ће рећи. Стога се намеће утисак да је Информативни програм стерилан, непродуктиван, програм који не одражава слику стварности, слику нашег друштва - не постоји један добар, избалансиран, критички приступ проблемима у друштву.

Када се говори о субјектима који се појављују у програму, највише су присутни министри и државни функционери, а затим особе из управљачких структура у области културе и образовања (не они који су културни ствараоци, који се културом/образовањем баве, дакле не актери већ они који воде политику).

Концепција свих телевизија па и РТС-а је да грађане третира као гласаче. Грађани једноставно нису публика. Они су ту да чују мишљење одређених политичких актера. РТС их тако представља и у вестима и у дебатним емисијама и на тај начин постаје пропагандни сервис онога што региструје као свакодневне догађаје. РТС не сме да буде средство пропаганде већ средство информисања.

12. Установити законску обавезу РТС-а о равноправном сучељавању мишљења, различитих становишта, којег нема довољно.

13. Критичко мишљење је врло мало заступљено, позитивно мишљење је доминантно. У *Дневнику* је позитивних мишљења 45%, неутралних мишљења има 38%, а негативних свега 15%. У *Јутарњем програму* је 53% позитивног говора, а у *Ово је Србија* 45%.

14. Јавни сервис у односу на све друге емитере једини има капацитет, да уколико жели, промени приступ информисању, да промени приступ новинарству, приступ улоге новинара. Новинари су се свели на оне који држе микрофон и слушају онога који је као гост, често представника државне управе позваног да нешто каже, с једне стране, или слушају надлежног уредника који је овлашћен да “исече” ствари које треба пустити у етар, с друге стране. Неопходно је да новинари постављају проблемска питања позваним гостима, исказују већу критичност.

Треба ићи укорак са догађајима. Све се ради на дневно политичком нивоу.

15. Појачати програмско учешће жена у емисијама.

На основу анализе др Јованке Матић, истраживача на Институту друштвених наука у Београду, у *Дневнику* су се, у укупној тонској минутажи, жене појавиле у 14% живог говора. У *Јутарњем програму* и *Ово је Србија* само 1/3.

У статистичком извештају проф Дубравке Илић Недељковић, председнице УО Новосадске новинарске школе, по питању извора информација а у односу на пол субјекта: жене су присутне у 19% случајева, а мушкарци у 81% случајева.

16. Омогућити грађанима изношење политичког размишљања и критику власти. Грађани јесу често присутни у информативним емисијама, али као пасивни посматрачи збивања, исказују своје емоције и искуства на један мање релевантан начин говорећи о не тако битним темама, док веома ретко изражавају било какве политичке ставове (у једном узорку се показало да је од 161 грађана, свега 4 грађанина исказало политички став: два су била позитивна, два негативна).

Изнети предлози грађана за увођење специјалних емисија које би говориле о људским правима и основним слободама, где би могли изнети своје проблеме и ставове, ... седамдесетих година постојала је емисија “Гледаоци и телевизија”; увести посебну телефонску линију преко које би гледаоци и слушаоци могли постављати питања, давати своје сугестије и примедбе које потом треба проследити одговарајућим редакцијама, те кроз одговарајуће емисије давати одговоре и коментаре.

17. Размотрити могућност бољег праћења теме медијске реформе у земљи (напомена: ниједна дебатна емисија о медијској реформи на јавном сервису није организована).

18. Изједначити степен информисаности када је реч о регионима. Региони морају бити више заступљени на РТС-у.

Дописничка мрежа мора имати као основни програмски циљ остваривање права свих грађана на равноправно информисање, а што је обавеза јавног медијског сервиса у остваривању тог јавног интереса.

Законска обавеза је да се створе услови за слободно формирање и изражавање мишљења слушалаца и гледалаца на територији Републике Србије, АП и локалне самоуправе.

Омогућити већу самосталност дописништвима РТС-а у креирању програма дописничке мреже, с обзиром на чињеницу да су ближе упознати са проблемима из региона а који се слабо чују у престоници где се одлучује о уређивачкој политици.

Препорука да се размисли о формирању интегрисаних редакција, где би дошло до фузије дописништава и неких локалних ТВ станица/регионалних телевизија а које могу да задовоље техничко-технолошке стандарде и професионализам РТС-а.

Размотрити могућност формирања регионалних центара који би приказивали више сати сопственог програма за грађане појединих региона. Реализовати банер емисије и организовати дискусије са укључењем из више регионалних центара.

РТС као медијски сервис Србије треба да кроз своје емисије преноси вести који су више од “Београдске хронике” и тичу се свих грађана Србије, југ Србије не чује се и не види довољно на Јавном сервису у односу на вести које стижу из Београда и Војводине.

Емисија *Ово је Србија* треба или да промени назив или да крене са укључењима целе Србије (не јављају се репортери са Космета, а донекле се јављају из Војводине).

Са више сензибилитета приступити одабиру и праћењу фестивалских, музичких и културних догађаја (изнета примедба да РТС није преносио отварање и затварање 50. јубиларних “Филмских сусрета у Нишу” у односу на пример “Егзит”- а).

Проф Дубравка Илић Недељковић наглашава да треба тежити децентрализацији, с обзиром на податке који говоре да је локалитет Београд заступљен са 26%, централна Србија са 13%, Косово 3%, регион 2%, Нови Сад 1%, Војводина и друга места 2% (недопустиво је да се ништа не зна шта се дешава у делу земље у којем живи 2 милиона људи).

Др Јованка Матић истиче веома изразиту београдизацију субјеката који се живо појављују у свим програмима, нарочито информативним. И у *Дневнику* и у *Јутарњем програму* 2/3 субјеката су из Београда - 80% тонског говора.

Изнето више примедби и самих грађана да се поред *Београдске хронике* и *Јутарњи програм* углавном бави вестима о Београду.

19. Успоставити интерактивност када су у питању потребе лица са менталним и другим инвалидитетом, а не информисати јавност о проблемима ових лица само на актуелни светски дан особа са инвалидитетом (3.децембар), већ редовно пратити дешавања по питању њихове социјалне сигурности, проблема у породицама и друштву. Поред пројекција филмова посебно прилагођених за слепа и слабовида лица, која су описно и дијалошки синхронизована на српски језик и емисије *Место за нас*, реализовати и емитовати и друге спец. емисије које би третирале проблеме особа са инвалидитетом.

20. Прилагодити програм заједници глувих и наглувих особа, као равноправних грађана земље. Потребне су велике, око 40.000 глувих и наглувих лица живи у Србији, а поред чланова удружења ових лица, расте и број старих лица која временом губе слух. Програмски садржај мора бити доступан свима, знаковни језик треба у већој мери бити присутан на каналима РТС-а, а серијали титловани (скривени титл). Емисија *Место за нас* једина се преводи на знаковни језик, али је то емисија о особама са инвалидитетом и не покрива сва интересовања глувих и наглувих. Савез глувих и наглувих као највећа организација у Србији, са 43 локалне организације моли за дијалог и нуди стручно-техничку помоћ у циљу решавања ове потребе.

21. Наћи програмски простор за емисије које би се бавиле заступањем интереса старих лица, које би се бавиле питањима старости и старења. Постоји само једна таква емисија и то радио емисија *Доживети стоту* у трајању од 55 минута, али емитовање само ове емисије и то једном недељно не може да задовољи интересе популације која броји толики број суграђана (сваки шести грађанин у Србији има 65 и више година).

22. Тема насиље у породици треба редовно бити обрађивана и присутна кроз специјализоване емисије на програмима РТС-а, а не само онда када се дешавају трагичне ситуације и убиства.

23. Рејтинзи програма нису добра врста дијалога са грађанима, висок шер гледаности није циљ јавног сервиса. РТС као установа од националног значаја по својој суштини, друштвеној обавези и закону треба да се постави као брана ономе што је данас преправило електронско медијско тржиште: ријалити програми, кич, шунд, вулгарности, примитивизам, и у обавези је да из своје богате програмске грађе изнесе на видело све оно што је квалитет и садржај који може да промени слику свести људи а пре свега деце и омладине у Србији. Треба извући из архиве све оно што је било карактеристично за европску културу и уметност 20. века, филмску уметност и продукцију (Шаброла, Трифоа, Годара, Фелинија, Пазолинија и др. бројне еминентне ствараоце, а не само оне карактеристичне за америчку филмску продукцију уз коју данас деца одрастају).

24. Појачати присуство синдикално организованих тема у емисијама РТС-а. Око 900.000 људи у Србији чланови су синдиката запослених, они су ти који плаћају програм РТС-а па је самим тим и РТС позван да синдикалне садржаје презентује и учини доступним јавности синдикални програм кога готово да и нема (недостаје специјалне правде, а највише је сиромаштва).

25. Недостају програми где се приказује рад невладиних организација.

26. Геј и лезбијски инфо центар, Предраг Аздејковић утврдио је својим мониторинг истраживањима да је у периоду од 01. маја до данас РТС имао 41 прилог везан за ЛГБТ теме, махом у емисијама *Дневник* и *Шта радите бре*, што је мање у односу на неке друге електронске медије (Б92 и Н1). РТС се притом, махом фокусирао на информативне прилоге, док ЛГБТ тематика није посебно и озбиљније обрађивана кроз специјалне емисије.

Што се тиче културног, филмског и серијског програма, такође нема довољно ЛГБТ садржаја нити ликова, а нарочито не у домаћој продукцији (са јединим изузетком у серији *Војна академија 2*). Стога, ова организација предлаже да се у домаћу

продукцију ТВ серија и филмова убацује више геј, лезбејских, бисексуалних или транс ликова, затим да се откупљују играни и документарни филмови који обрађују ЛГБТ теме (а приказивани су на домаћим фестивалима: ФЕСТ, Фестивал ауторског филма, Слободна зона, међ. фестивалу документарног филма Белдокс, Мерлинка фестивал...).

27. Недостају афирмативни програмски садржаји, независно о којој је области реч. С обзиром на сурову свакодневницу, велики је и број вести и информација које депресивно и негативно утичу на грађанство, стога, треба реализовати емисије које афирмативно говоре о природним лепотама Србије, о културним и друштвеним вредностима, о развоју, о мултиетничким односима у позитивном контексту и сл.

28. Ојачати истраживачко новинарство, пре свега истраживање рада Владе Србије, не у смислу честог гостовања функционера на програмима РТС-а, већ у смислу критичке презентације њиховог рада.

29. Недостаје емисија о Интернету “обичним језиком писана”, како би јавност била обучена за рад на интернету, чиме би се победила функционална неписменост (како домаћица да прода свој ручни рад, професор да држи часове, новинар да пише блогове и сл.)

30. Размотрити могућност увођења верзије интернет сајта на енглеском језику и/или једне емисије о новостима на енглеском језику, а како би се могли лакше цитирати званични ставови Србије.

31. Уврстити у програмску шему недељом у послеподневним термину дечји програм образовног карактера и/или дугометражни цртани филм едукативног карактера.

32. Ојачати квалитет понуде дечјег програма. Недостаје више поучног садржаја, деци треба понудити едукативније садржаје од “дечјег куvara”, по узору на некадашње емисије Љ. Ршумовића. Својевремено, текстове су писали Милован Мића Данојлић, Милован Витезовић, програм је обиловао озбиљним музичким садржајима наменски компонованим (данас, и после 45 година, присутне су тада компоноване песме за децу).

33. Увођење емисија о бонтону, лепом понашању и показивању поштовања рема другом људском бићу.

34. Увођење квиза под називом “Моја Србија” или сличног назива, а како би се омогићило становништву да сазна и научи нешто више о географским, демографским и др. обележјима и вредностима своје земље, а од чега би и сам туризам имао користи.

35. Посветити више простора садржајима са освртом на ратну прошлост.

36. Актуелизовати емисију *Кључ* или реализовати другу сличну емисију која би имала критички осврт према друштвеним појавама.

37. Променити термин емитовања *Културног дневника*, непосредно после спорта и *Дневника*, јер се емитује релативно касно, исти треба да информисе ширу популацију а не само заинтересоване појединце и циљне групе.

38. Програмска шема емитовања јавног сервиса треба да потврди сврху постојања јавног сервиса, његову неопходност и оправданост функционирања од стране грађана. Она би требало јасно да покаже да јавни сервис испуњава законом прописане програмске обавезе, нудећи грађанима разноврстан, квалитетан и друштвено одговоран програм. Садашња програмска шема не задовољава у потпуности ове захтеве

39. Новинаре треба специјализовати по областима (друштво, медицина, економија, политика, дипломатија), с обзиром на већи број паушално одређених питања, као и неразумевања теме од стране појединаца.

40. Сугестија да водитељке програма поведу више рачуна о кодексу облачења какав доликује јавном сервису.

41. Примедба на честу констатацију “десет година најгледанији”, јер представља слоган непотребне логике заостале из времена последњих десет година (РТС, РТВ, ТВБ је већ деценијама, одувек у Србији најгледанији).

42. Неговати и употребљавати српски језик, без непотребних туђица које су преплавиле програмски простор РТС-а и без икаквог смисленог разлога постале правило у информативним, а нарочито спортским садржајима.

Бројни су примери: "мистерија" уместо тајна; "волонтер" уместо добровољац; "магично" уместо чаробно; "лидер" уместо вођа (или председник - неке политичке партије); "парламент" уместо Скупштина; "дестинација" уместо одредиште; "експерт" уместо стручњак; "кеш" уместо готовина; "премијер" уместо председник владе: Србија нема (нити је икада имала) ни "премијера" ни "канцелара", већ има једино и искључиво председника владе; "магазини" уместо часописи; "имплементација" уместо примена; "шампион" и "шампионат" уместо првак и првенство; "флајер" уместо летак; "едукација" уместо учење или образовање; "киднапован" уместо отет; "презентовати" уместо представити; "карактер" (словни) уместо слово или словни знак: у српском језику реч "карактер" означава нешто сасвим друго; "инспирација" уместо надахнуће; "апел" уместо позив; "елементарно" уместо основно; "селекција" уместо избор или одабир; "еуро" уместо евро; "баскет" уместо кошарка ...

43. Изнете примедбе на рачун радио програма “Београд 202”, да се све своди на пуштање музике и читање порука слушаоца; Иако је разумљиво да контакт са слушаоцима треба да буде саставни део програмске концепције, превише је оваквог уредничког приступа што је недопустиво за некада култни радио програм. Говорна култура водитеља је ниска, осим иритантног и исквареног београдског акцента, водитељи превише користе туђице и искварени сленг. Када је реч о уређивачкој политици, знатан део времена одлази на помпезне најаве тривијалних културних догађаја, ради се о десетинама манифестација, промоција и изложби које које немају ни локални значај. Недопустиво је да се на националној фреквенцији пуштају снимци са проба бендова који немају шта да пренесу аудиторијуму. Примедбе се не односе на емисије *Облак у бермудама*, *Драгстор озбиљне музике* и *Диско сусрет* (који поседује и сајт, са одличном двосмерном комуникацијом са слушаоцима, што би требало бити пример и осталим емисијама).

Иако је тонски квалитет за све програме радио Београда добар, утисак кваре спикери који запањујуће много греше у читању вести, као и сами водитељи (са изузетком Ненада Камиџорца чије су ауторске емисије најбољи пример како треба да изгледа емисија националног радија, а по мишљењу једног грађанина).

44. Под рубриком “Јавна расправа” на сајту РТС-а, постављено је и питање када ће и на који начин Радио прећи на ДАБ систем емитовања (дигитални систем емитовања аудио сигнала).

Извештај доставити: председнику Управног одбора РТС, генералном директору РТС, генералном секретару РТС и Писарници РТС.

ПРЕДСЕДНИК
ПРОГРАМСКОГ ОДБОРА
РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈЕ

Драгољуб Којчић